

מה מלמדים כתבי הקודש בנושא מזיקים, מחלות ומגפות חובקות עולם?

מאת: יואל רוזנברג

מייסד ויו"ר 'קרן יהושע'
מרץ 2020

הביטוי "פִּגְמָה" אולי אינו מופיע במקרא במשמעותו המודרנית, אך כתבי הקודש מכילים, לפחות 127 פעם, מילים שונות בשפה העברית והיוונית לתיאור מזיקים ומגפות.

- הביטוי העברי "מַגָּפָה" מופיע בתנ"ך לפחות 24 פעם ומתורגם לאנגלית כ- plague
- המילה העברית "דָּבָר" – המתורגמת לאנגלית בדרכים שונות – מופיעה לפחות 49 פעם בתנ"ך.
- הביטוי העברי "נָגַע" – שתדיר מתורגם לאנגלית כמגיפה – מופיע כ- 78 פעם בתנ"ך. כ- 65 פעמים, מתורגם ביטוי זה לאנגלית במשמעות של מגפה.
- המילה העברית "מָכָה" – שבדרך-כלל מתורגמת לאנגלית כמגפה – מופיעה כ- 48 פעמים בתנ"ך. 11 פעמים היא מתורגמת לאנגלית כמגפה.
- הביטוי ביוונית "πληγή" (plege) – שבדרך-כלל מתורגם לאנגלית כמגיפה – מופיע כ- 21 פעמים בברית החדשה.
- הביטוי ביוונית "λοιμός" (loimos) מופיע כ- 3 פעמים בברית החדשה ומתורגם לאנגלית כמזיקים.

אמנם לא כל ביטוי של מזיקים או מגפות בתנ"ך מתייחס למחלה מדבקת ואימה, אך רבים מהם דווקא כן מתייחסים לכך. למעשה, לאורך המקרא כולו ניתן לראות דוגמאות רבות לריבונות אלהים, בכך שהוא מנצל מגיפות במהלך ההיסטוריה על-מנת להוציא לפועל את תוכניותיו הנצחיות. קיימות נבואות בתנ"ך המזהירות כי אלהים עומד להשתמש במחלות נוראיות לצורך מטרותיו השמימיות בעתיד.

מהן מטרותיו של אלהים בעשותו שימוש במגפות כה נוראיות?

- כמשפט על יחידים, על אומה או על עמים רבים, בשל חטא כרוני שנתר לעמוד ללא חזרה בתשובה.
- כאזהרה ליחידים ולעמים, על-כך שהם עלולים לבוא במשפט בשל חטא כרוני אשר ממנו לא שבו.
- לנער יחידים, אומה או עמים רבים, למען יתעוררו מהניוון הרוחני או המרד בו הם מצויים ויחזרו בתשובה לתוך מערכת יחסים אישית ובריאה עם אלהים.

שוב ושוב בכתבי הקודש, אלהים מסביר כי בחסדיו, הוא ינער יחידים ועמים לטובת חזרה בתשובה.

- בעמוס ט' 9, אומר אלהים: וְהִנְעוֹתִי בְכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל...
- בחגי ב' 7, אומר אלהים: "וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם..."
- באל העברים י"ב 26, כתוב: אֲשֶׁר קוֹלוֹ הִרְעִישׁ אֶזְ אֶת הָאָרֶץ וְעָתָה הַבְּטִים בְּאֶמְרוֹ, 'עוֹד אֶחָת וְאֲנִי מִרְעִישׁ לֹא אֶת־הָאָרֶץ בְּלִבְדּוֹ, אֲלֵא גַם אֶת־הַשָּׁמַיִם!¹

פעמיים בברית החדשה האדון ישוע המשיח מזהיר את תלמידיו כי "מזיקים" יהיו חלק מסימני "אחרית הימים" בהיסטוריה האנושית, זמן של נייעור העולם לשם התעוררות והכנה לקראת שובו ההולך וקרוב של המשיח לשפוט את הארץ ולמלוך בה.

- מתי כ"ד 8-3: כְּאֲשֶׁר יָשָׁב עַל הַר הַצִּיּוֹנִים נִגְשׂוּ אֵלָיו הַתַּלְמִידִים לִבְדָּם וְאָמְרוּ: "הֲגַד נָא לָנוּ מְתֵי יִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה וְמָה הוּא אוֹת בּוֹאֵד וְקִיץ הָעוֹלָם?" הַשִּׁיב יֵשׁוּעַ וְאָמַר לָהֶם: "הִנְהָרוּ שִׁלָּא יִתְעַה אֶתְכֶם אִישׁ, כִּי רַבִּים יָבוֹאוּ בְּשֵׁמִי וַיֹּאמְרוּ 'אֲנִי הַמָּשִׁיחַ' וַיִּתְעוּ רַבִּים. וְאַתֶּם עֲתִידִים לִשְׁמַע מְלַחְמוֹת וְשִׁמוּעוֹת מְלַחְמָה. שִׁימוּ לֵב, אֵל תִּבְהָלוּ; כִּי צָרִיךְ לִהְיוֹת הַדָּבָר הַזֶּה, וּבְכָל זֹאת עוֹד לֹא בָּא הַקֵּץ. גּוֹי יָקוּם עַל גּוֹי וּמְמַלְכָה עַל מְמַלְכָה וַיִּהְיוּ רָעַב וְדָבָר² וַיִּרְעִידוּת אֲדָמָה בְּמִקוּמוֹת רַבִּים, אֵד כָּל אֶלֶה רֵאשִׁית הַצָּרוֹת".

- לוקס כ"א 10-12: הוֹסִיף וְאָמַר לָהֶם: "גּוֹי יָקוּם עַל גּוֹי וּמְמַלְכָה עַל מְמַלְכָה, וְתִהְיֶינָה רְעִידוֹת אֲדָמָה גְּדוֹלוֹת וּבְמִקוּמוֹת רַבִּים רָעַב וְדָבָר וְגַם מוֹרָאִים וְאוֹתוֹת גְּדוֹלִים מִן הַשָּׁמַיִם. אֵד לִפְנֵי כָּל אֶלֶה יִשְׁלַחוּ בְּכֶם אֶת יְדֵיהֶם וַיִּרְדְּפוּ וַיִּמְסְרוּ אֶתְכֶם לְבֵתִי כְּנֶסֶת וּלְבֵתִי כָּלֵא, וְתוֹבְאוּ לִפְנֵי מְלָכִים וּמוֹשְׁלִים לְמַעַן שְׁמִי".

חשבו בעצמכם על דוגמאות אחרות שבהן נאמר כי אלהים השתמש במחלות לטובת מימוש מטרותיו.

דוגמאות שבהן יחידים נדבקו במחלות איומות

- בספר איוב, נאמר כי לאיוב נגרם סבל ממחלות קשות. הכתובים מבהירים כי ההתקפות על איוב באו מאת השטן, אך באישור אלהים (ראו פרקים א'-ב'). התנ"ך מדגיש כי איוב לא סבל בשל חטאו והיותו תחת משפט, שכן נאמר כי הוא היה "תם וְיָשָׁר וַיִּרְא אֱלֹהִים וְסָר מִרְעֵ" (איוב א' 1). השטן ניצל את המחלה (לרבות התקפות

¹ כל הציטוטים מהברית החדשה נלקחו מהתרגום החדש, אלא אם כן נאמר אחרת.
² המילה "דָבָר" מופיעה בתרגום דליטש וזאלקינסון.

- בספר במדבר מסופר כי אלהים הרשה למגפות ומחלות להוציא משפט נגד חוסר אמונתם של ישראל ולהרעיד את לב העם, בניסיון למשוך את ישראל קרוב יותר אליו.
 - במדבר י"ז 9-14: "וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: הֲרָמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֹתָם כְּרָגַע וַיִּפְלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחְתָּה וְתוֹעֲלֶיהָ אֲשֶׁר מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא הַקָּצֵף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחַל הַגִּגִּי: וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֵּרָץ אֶל־תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הַחַל הַגִּגִּי בָעַם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם: וַיַּעֲמֵד בֵּין־הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגַּפָּה: וַיְהִיו הַמַּתִּים בַּמִּגַּפָּה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף וְשִׁבְעַת מֵאוֹת..."
 - במדבר כ"ה 9-1: "וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיִּחַל הָעָם לַזְנוּת אֶל־בָּנוֹת מִזֵּב: וַתִּקְרָאן לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לֵאלֹהֵיהֶן: וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר וַיִּסְרֹף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח אֶת־פְּלִי־רְאִשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לִיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שַׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הַרְגוּ אִישׁ אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר... וַיְהִיו הַמַּתִּים בַּמִּגַּפָּה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֶלֶף."
- בספר **שמואל ב'** כתוב כי כאשר חטא דוד המלך, הוא עורר עליו את זעמו של אלהים "וַיִּסֹּף אֶף־יְהוָה לְחַרֹּת בְּיִשְׂרָאֵל" (כ"ד 1). "וַיִּתֵּן יְהוָה דָּבָר בְּיִשְׂרָאֵל, מִהַבְּקָר וְעַד־עֵת מוֹעֵד וַיָּמַת מִן־הָעָם מִדָּן וְעַד־בָּאָר שָׁבַע, שְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ" (פס' 15). "...וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה בְּרָאֲתוֹ אֶת־הַמַּלְאָךְ הַמַּכָּה בָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי חַטָּאתִי וְאֲנִי הַעֲוִינִי... וַיִּבְאֵר־גַּד אֶל־דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עָלָה הַקָּם לִיהוָה מִזִּבְחִי... וַתַּעֲצֹר הַמִּגַּפָּה מֵעַל הָעָם... וַיָּבֹן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לִיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת וַיִּשְׁלָמִים וַיַּעֲמֵר יְהוָה לְאַרְצָךְ וַתַּעֲצֹר הַמִּגַּפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל" (כל פרק כ"ד).
- בספר **יחזקאל**, מזהיר אלהים כי ממלכת יהודה תיפגע ממחלה איומה כחלק מעונש שיבוא בעת שהבבלים יכבשו את הארץ ויחריבו את ירושלים. נבואה זו החלה להתגשם לקראת שנת 586 לפנה"ס.
 - יחזקאל ה' 12-5: "כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה זֹאת יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׁמִתִּיהָ וְסִבִּיבוֹתֶיהָ אַרְצוֹת: וַתִּמָּר אֶת־מִשְׁפָּטֵי לְרִשְׁעָהּ מִן־הַגּוֹיִם וְאֶת־חַקּוֹתֶיהָ מִן־הָאַרְצוֹת אֲשֶׁר סִבִּיבוֹתֶיהָ כִּי בְּמִשְׁפָּטֵי מֵאָסוּ וַחַקּוֹתֶיהָ לֹא־הִלְכוּ בְהֶם: לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן הִמְנַכְּם מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סִבִּיבוֹתֵיכֶם בְּחַקּוֹתֶיהָ לֹא הִלַּכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי לֹא עֲשִׂיתֶם וְכַמִּשְׁפָּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סִבִּיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עֹלֶיךָ גַם־אֲנִי וְעֲשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם: **שְׁלִישִׁיתְךָ בַּדָּבָר יָמוּתוּ** וּבְרָעַב יָכְלוּ בְּתוֹכְךָ וְהִשְׁלִישִׁית בְּחָרֵב יָפְלוּ סִבִּיבוֹתֶיךָ וְהִשְׁלִישִׁית לְכָל־רוּחַ אַזְוָה וְחָרַב אָרִיק אֶחְרֵיהֶם."
 - הנביא יחזקאל ממשיך להזהיר את יהודה שוב ושוב על-כך שעונש המגפות והמזיקים בדרך (ראו: יחזקאל ו' 11-12, ז' 15, י"ב 16, י"ד 19, 21).
 - בספר יחזקאל, מזהיר אלהים את העיר צידון (באזור לבנון של ימינו) ואומר כי היא תיפגע ממחלה נוראית כעונש משמים על חטא חוזר ונשנה: "וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּן־אָדָם שִׁים פְּנִיךָ אֶל־צִידוֹן"

והנבא עליה: ואמר אליה יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך ונדעו פיראני יהוה בעשותי
 בה שפטים ונקדשתי בה: ושלחתייכה דבר נדם בחוצותיה... " (יחזקאל כ"ח 20-23).

- בספר עמוס, מזהיר אלהים את ממלכת ישראל ואומר כי היא תוכה על-ידי מגפה משמים כעונש על חטאה הנמשך: "שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל-המשפחה אשר העליתי מארץ מצרים לאמר: רק אתכם ידעתי מפל משפחות האדמה על-כן אפקד עליכם את כל-עונותיכם... פי לא יעשה אדני יהוה דבר פי אמ-גלה סודו אל-עבדיו הנביאים... שלחתי בכם דבר בדרך מצרים הרגתי בקרב בחוריקם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפקם ולא-שבתם עדי נאם-יהוה... דרשו את-יהוה וקיו פן-יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין-מכבה לבית-אל" (עמוס ג' 1-2, 7, ד' 10, ה' 6).

- בספר חבקוק, שוב רואים כיצד אלהים מדבר דרך נביאיו ומזהיר את ישראל מפני מגפות ומזיקים שיבואו כעונש על חטא וחוסר חזרה בתשובה: "ראו בגוים והביטו והתמהו תמהו כפי-פעל פעל בימיקם לא תאמינו כי יספר... על-משמתי אעמדה ואתנצחה על-מצור נאצפה לראות מה-ינדבר-בי ומה אשיב על-תוכחתי: ויענני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על-הלחות למען ריוץ קורא בו... יהוה שמעתי שמעה גרתי, יהוה פעלה בקרב שנים חזיהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תנפור: אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר-פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ... לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו... יצאת לישע עמה לישע את-משיקה מחצת ראש מבית רשע..." (חבקוק א' 5, ב' 1-2, ג' 1-2, 5, 13).

- כל הנבואות לעיל התגשמו במהלך ההיסטוריה, ממש כפי שחזו אותן הנביאים בתנ"ך.

דוגמאות לנבואות בכתובים המתייחסות למגפות ומזיקים בעתיד

אלהים הזהיר את עם ישראל על-כך שמחלות נוראיות תבואנה כתוצאה מחטא כרוני ומחוסר חזרה בתשובה.

- דברים כ"ח 15-22: "והיה אם-לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את-כל-מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוה היום ובאו עליך כל-הקלות האלה והשיגוה... שלח יהוה בה את-המארה את-המהומה ואת-המגערת בכל-משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד-אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עובתני: ינדבק בה את-הדבר עד פלתו אתה מעל האדמה אשר-אתה בא-שמה לרשתה: יפכה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובתחרור ובקרב ובשדפון ובירקון וירדפה עד אבדך".

• **דברים כ"ח 62-58:** "אם-לא תשמר לעשות את-כל-דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את-השם הנכבד והנורא הזה את יהנה אלהיך: והפלא יהנה את-מפתח ואת מכות ורעה מכות גדלות ונאמנות וקלים רעים ונאמנים: והשיב בך את כל-מנוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: גם כל-חלי וכל-מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהנה עליך עד השמדך: ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב פי-לא שמעת בקול יהנה אלהיך".

עם-זאת, אלהים הבטיח להאריך את אפו ולסלוח ולרפא את עמו ישראל מן המחלות הקשות שיספגו, אם רק יחזרו בתשובה.

• **דברי הימים ב' ז' 14-12:** "וינרא יהנה אלהי-שלמה בקילה ויאמר לו שמימי את-תפלתך ובחתי במקום הזה לי לבית זבח: הן אעצר השמים ולא-יהיה מטר והן-אצנה על-חגב לאכול הארץ ואם-אשליח דבר בעמי: ויפגעו עמי אשר נקרא-שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן-השמים ואסלח לחטאתם וארפא את-ארצם".

אלהים הזהיר את אומות העולם, חוזר והזהר, כי מכות קשות תנחנה עליהן בעתיד כעונש עבור חטא כרוני וחוסר חזרה בתשובה, ובנוסף, כדי לנער את הגויים במטרה שישובו אליו. הבה נבחן כמה דוגמאות לכך מהתנ"ך:

• **יחזקאל ל"ה-ל"ט:** בנבואות המוכרות בכינוי האסכטולוגי "מלחמת גוג ומגוג", נאמר כי תתגבש קואליציה של אומות שתקום נגד ישראל ב"אחרית הימים" (ל"ה 16). חלק מאותן אומות תהיינה: רוסיה, איראן, טורקיה, לוב וסודן. קואליציה זו תקום כנגד ישראל "כשאה תבוא פגען לכסות הארץ" (ל"ה 9) ותבקש לכלות, לבזוז ולהשמיד את ישראל. אלהים דיבר בפני הנביא יחזקאל והזהיר כי כאשר תנחת התקפה שכזו על ישראל, אלהים בעצמו יגן על עמו ויביס את אויביו, תוך שהוא משתמש באמצעים קטלניים, לרבות מגפות נוראיות. אלהים מבטיח כי יעשה זאת במטרה להביא משפט ולקרב אליו את הבריות.

○ משפט: "ונשפטי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל-אגפיו ועל-עמים רבים אשר אתו: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו פי-אני יהנה" (יחזקאל ל"ה 22-23).

○ משפט: "ונתתי את-קבודי בגוים וראו כל-הגוים את-משפטי אשר עשיתי ואת-ידי אשר-שמתי בהם" (יחזקאל ל"ט 21).

○ רחמים: "לכן פה אמר אדני יהוה עתה אשיב את-שבות יעקב ורשמתי כל-בית ישראל וקנאתי לשם קדשי" (יחזקאל ל"ט 25).

○ רחמים: "וַיִּנְדְּעוּ כִּי אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּהַגְלוֹתֵי אֹתָם אֶל־הַגּוֹיִם וְכַנְסָתִים עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא־אוֹתִיר עוֹד מֵהֶם שָׁם: וְלֹא־אֶסְתִּיר עוֹד פְּנֵי מֵהֶם אֲשֶׁר שָׁפַכְתִּי אֶת־רוּחִי עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה" (יחזקאל ל"ט ט 28-29).

● **ירמיהו מ"ט:** דרך ירמיהו הנביא, הזהיר אלהים את האומה הידועה לנו כיום כירדן, כי היא תחטוף מגפה באחרית הימים כסימן לתוכחה ומשפט: "וְהָיְתָה אֲדוֹם לְשִׁמָּה פֶלַע עֹבֵר עָלֶיהָ יִשָּׁם וַיִּשְׂרַק עַל־כָּל־מְכוֹתָהּ: כַּמְהַפַּכֵת סֹדֶם וְעַמְרָה וַשְׁכַּנְיָה אָמַר יְהוָה לֹא־יֵנָשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־יִגְוֹר בָּהּ בְּנֵי־אָדָם" (ירמיהו מ"ט ט 17-18).

● **ירמיהו נ':** דרך ירמיהו הנביא, הזהיר אלהים את האומה הידועה לנו כיום כעיראק – חבל ארץ שנקרא "בבל" בתנ"ך – כי היא תספוג מגפות באחרית הימים כאות למשפט: "מִקְצָף יְהוָה לֹא תֵשֵׁב וְהָיְתָה שָׁמָּה פְּלֶה פֶלַע עֹבֵר עַל־כָּל־יִשָּׁם וַיִּשְׂרַק עַל־כָּל־מְכוֹתֶיהָ" (ירמיהו נ' 13).

● **זכריה י"ד:** דרך הנביא זכריה, הזהיר אלהים כי הוא יגרום למחלות נוראיות לעמי העולם אשר יעלו להתקפה על ירושלים באחרית הימים, כסימן למשפט: "הֲנֵה יוֹם־בָּא לִיהוָה וְחָלַק שָׁלְלָהּ בְּקַרְבָּהּ... וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם הַהֵם כְּיוֹם הַלְחָמֹו כְּיוֹם קָרְב: וְעַמְדוֹ רִגְלָיו בְּיוֹם־הַהוּא עַל־הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקְדָם וְנִבְקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצִיֹו מִזְרְחָה וְנִמָּה גֵיא גְדוֹלָה מְאֹד וּמִשׁ חֲצִי הַהָר צְפוּנָה וְחֲצִיֹו־נִגְבָה... וְהָיְתָה יְהוָה לְמִלְחָה עַל־כָּל־הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד... וְזֹאת תְהִי הַמַּגְפָה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־יְרוּשָׁלַם הַמֶּמֶלֶךְ בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל־רִגְלָיו וְעֵינָיו תִּמְקְנָה בְּחִרְתָּן וְלִשְׁוֹנוֹ תִּמְקַם בְּפִיהֶם: וְהָיְתָה בְּיוֹם הַהוּא תְהִי מְהוּמַת־יְהוָה רַבָּה בָּהֶם וְהִתְזַיְקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יַד רֵעֵהוּ... וְכֵן תְהִי הַמַּגְפָה הַסּוֹס הַפָּרָד הַגָּמֶל וְהַחֲמוֹר וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יְהִי בַמַּחְנוֹת הַהֵמָּה כַּמַּגְפָה הַזֹּאת" (זכריה י"ד 1, 3, 4, 9, 12-13, 15).

● **ספר ההתגלות:** לא פחות מ- 11 פעמים בחזון יוחנן, מזהיר אלהים כי מגפות נוראיות תבואנה על אומות העולם כחלק מהמשפט בגין החטא, טרם ביאתו השנייה של ישוע המשיח. עת זו ידועה בתנ"ך בשם "הצרה הגדולה" והיא תכלול את תקופת המשפט הנוראית ביותר שידעה ההיסטוריה האנושית מעולם, בגין חוסר חזרה בתשובה:

○ "שְׁלִישׁ בְּנֵי הָאָדָם מֵתוּ בְּשִׁלֹשׁ הַמְכוֹת הָאֵלֶּה, בְּאֵשׁ וּבְעָשָׁן וּבַגְּפָרִית הַיּוֹצְאִים מִפִּיהֶם" (התגלות ט' 18).

○ "אֲשֶׁר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא נִהְרְגוּ בַמְכוֹת הָאֵלֶּה, בְּכָל זֹאת לֹא שָׁבוּ מִמַּעֲשֵׂי יְדֵיהֶם וְלֹא נִמְנְעוּ מִהִשְׁתַּחֲוֹת לַשֵּׁדִים וְלְאֵלֵי לִי זָהָב וְכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת וְאֲבָן וְעֵץ אֲשֶׁר אֵינָם יְכוֹלִים לְרְאוֹת, אֵף לֹא לְשַׁמַּע וּלְהִלָּחֵד" (התגלות ט' 20).

○ "יֵשׁ לָהֶם הַסְּמִכוֹת לַעֲצָר אֶת הַשָּׁמַיִם כְּדִי שֶׁלֹא יִרְד גֶּשֶׁם בִּימֵי נְבוּאָתָם, וְסְמִכוֹת לָהֶם עַל הַיָּם לַהֲפֹךְ אוֹתָם לָדָם וּלְהַכּוֹת אֶת הָאָרֶץ בְּכָל מְכָה שִׁרְצוֹ" (התגלות י"א 6).

- "רִאִיתִי אוֹת אַחַר בְּשָׁמַיִם, גָּדוֹל וּמִפְּלִיא: שְׁבַעַת מַלְאָכִים נוֹשְׂאִים אֶת שְׁבַע הַמִּכּוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת, כִּי בָּקֵן נִשְׁלַם זַעַם אֱלֹהִים" (התגלות ט"ו 1).
- "וַיֵּן הַהִיכָל יֵצְאוּ שְׁבַעַת הַמַּלְאָכִים נוֹשְׂאֵי שְׁבַע הַמִּכּוֹת, לְבוּשִׁים בְּדֵ טְהוֹר וַיֵּצֵא וַתְּגַנְרִים תְּגוּרוֹת זָהָב עַל חֲזוֹתֵיהֶם" (התגלות ט"ו 6).
- "וְהַהִיכָל נִתְמַלֵּא עֵשָׂן מִכְבוֹד אֱלֹהִים וַעֲזוּ וְלֹא יָכוֹל אִישׁ לְהִכָּנֵס אֶל הַהִיכָל עַד אֲשֶׁר יִגְמְרוּ שְׁבַע הַמִּכּוֹת שֶׁל שְׁבַעַת הַמַּלְאָכִים" (התגלות ט"ו 8).
- "נִצְרְבוּ הָאֲנָשִׁים בְּחַם גָּדוֹל וַגִּדְפוּ אֶת שֵׁם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לוֹ הַשְּׁלֵטוֹן עַל הַמִּכּוֹת הָאֵלֶּה, וְלֹא חָזְרוּ בַתְּשׁוּבָה לָתֵת לוֹ כְּבוֹד" (התגלות ט"ו 9).
- "כִּבְדֵּךְ גָּדוֹל וּמִשְׁקָלוֹ כְּאַרְבָּעִים קִילוֹגְרָם יֵרֵד מִן הַשָּׁמַיִם עַל בְּנֵי אָדָם, וּבְנֵי אָדָם גִּדְפוּ אֶת אֱלֹהִים בְּגִלְל מִכַּת הַכְּרֵד, כִּי גָדוֹלָה מְאֹד מִכַּתוֹ" (התגלות ט"ז 21).
- "שְׁמַעְתִּי קוֹל אַחַר מִן הַשָּׁמַיִם אוֹמֵר: "יֵצְאוּ מִמְּנָה, עַמִּי, פֶּן תִּשְׁתַּתְּפוּ בַחֲטֹאתֶיהָ וּפֶן תִּקְבְּלוּ מִמִּכּוֹתֶיהָ" (התגלות י"ח 4).
- "עַל פֶּן בְּיוֹם אֶחָד תִּבְאֲנָה מִכּוֹתֶיהָ: מָוֶת, אֶכָּל וְרָעַב, וּבְאֵשׁ תִּשְׂרַף; כִּי חֲזָק יְהוָה אֱלֹהִים הַשׁוֹפֵט אוֹתָהּ" (התגלות י"ח 8).
- "אֶחָד מִשְׁבַּעַת הַמַּלְאָכִים, אֲשֶׁר לָהֶם שְׁבַע הַקְּעוּרוֹת הַמִּלְאוֹת בְּשְׁבַע הַמִּכּוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת, בָּא וְדָבַר אֵתִי. "בּוֹא אֲרָאָה לָךְ אֶת הַכְּלֵה אֲשֶׁת הַשָּׁה", אָמַר (התגלות כ"א 9).

מסקנות:

"מגפות הן דרכו של אלהים להשיג את תשומת לבנו לעבר המוגבלות והמוסריות הקלוקלת שלנו, לרבות הבנה על האופן בו אנו מפנים את לבנו לאלהים", כתב ד"ר דריל בוק, תיאולוג ופרופסור בסמינר בדאלאס. הוא הוסיף ואמר לי באופן אישי כי "מגפות מאפשרות הזדמנות להרהר בדרך בה אנו חיים וכן גם תזכורת לכך שאיננו אלהים בעצמנו".

אכן, הכתובים מלמדים כי אלהים משתמש במזיקים ובמגפות בתור עונש ומשפט. עם-זאת, כפי שראינו, אלהים גם משתמש בהם כדי להזהיר ולנער אנשים ועמים, לשם קבלת תשומת ליבם וכדי לקרב אותם אליו, לכדי מערכת יחסים נכונה, בריאה ומלאת שמחה.

אלהים, באהבתו רבת החסד, בהחלט הבטיח להיות חנון ורחום ולסלוח ולרפא את עמו ישראל, כאשר הם יחטפו מגפות נוראיות, ובתנאי שיתוודו על חטאיהם וישוּבו אליו.

- דברי הימים ב' ז' 12-14: "וַיִּרְא יְהוָה אֶל־שְׁלֹמֹה בְּלִילָה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ וּבַחַרְתִּי בְּמָקוֹם הַזֶּה לִי לְבַיִת זָבַח: הֵן אֶעֱצֹר הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהוֹ־אֲצַנֶּה עַל־תְּהַב לְאֶכּוֹל הָאָרֶץ וְאִם־אֲשַׁלַּח דָּבָר בְּעַמִּי: וַיִּכְנְעוּ עַמִּי

אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עֲלֵיהֶם וַיִּתְפַּלְלוּ וַיִּבְקְשׁוּ פָנַי וַיִּשְׁבּוּ מִדְּרָכֵיהֶם הֲרָעִים וְאֲנִי אֲשָׁמַע מִן־הַשָּׁמַיִם וְאֶסְלַח לְחַטָּאתָם וְאֶרְפָּא אֶת־אֲרָצָם".

אמנם בקטע ייחודי ומפורסם זה מהתנ"ך, ההבטחה האלוהית לשמוע, לסלוח ולרפא מוענקת באופן ספציפי לעם ישראל, אולם חשוב לזכור כי כתבי הקודש נכונים וישימים עבור כל האומות והגויים. אלהים אוהב ודואג מאוד לעם היהודי ולמדינת ישראל. אך לצד זאת, דבר אלהים אומר באופן מפורש ונהיר כי אלהים מרעיף אהבה ודאגה כלפי העולם כולו, ומשאלת ליבו היא שכולם יחזרו בתשובה וימצאו מרגוע, סליחה ורפואה לנפשם.

- ירמיהו י"ח 7-8: "רַגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה לְנִתּוֹשׁ וְלְנִתּוּץ וְלִהְאָבִיד: וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא מִרְעֵתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלָיו וְנִחַמְתִּי עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר חִשַּׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ".

- יוחנן ג' 16: "כִּי כֹה אָהֵב אֱלֹהִים אֶת הָעוֹלָם עַד כִּי נָתַן אֶת בְּנוֹ וְחִידוֹ לְמַעַן לֹא יָאֲבֹד כָּל הַמֵּאֲמִין בּוֹ אֲלֵא יִנְחַל חַיֵּי עוֹלָם".

- טימ"א ב' 7-1: "קִדְּם כָּל אֲנִי מִבְּקִשׁ מִכֶּם לְשֵׂאת תַּחֲנוּנֹת וְתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת וְהוֹדִיֹת בְּעַד כָּל בְּנֵי אָדָם, בְּעַד מְלָכִים וְכָל רְאִשֵׁי הַשְּׁלֵטוֹן, לְמַעַן נִחֶנָּה חַיֵּי שְׁלוֹהָ וְהַשְּׁקֵט בְּמִלּוֹא חֲסִידוֹת וְדַרְךְ אֶרֶץ. טוֹב הַדְּבָר הַזֶּה וְרָצוּי בְּעֵינַי אֱלֹהִים מוֹשִׁיעֵנו, הַחֲפִיץ שְׁכַל בְּנֵי אָדָם וַיִּשְׁעוּ וַיִּגְעוּ לְהַכְרִת הָאָמֶת. הֵן אֶחָד הָאֱלֹהִים, וְאֶחָד הַמִּתְנַהֵּג בֵּין אֱלֹהִים לְבְנֵי אָדָם - הָאָדָם הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ, אֲשֶׁר נָתַן אֶת עֲצָמוֹ כְּפָר בְּעַד הַכָּל. זֹאת הָעֵדוּת בְּעִתּוֹתֶיהָ, אֲשֶׁר אֲנִי נִתְמַנֵּיתִי לָהּ לְכַרוֹז וּלְשָׁלִיחַ - אָמֶת אֲנִי מְדַבֵּר, אֵינְנִי מְשַׁקֵּר - לְמִוֶּרֶה אֲמוּנָה וְאָמֶת לְגוֹיִם".

מטבע הדברים, אנשים מצויים בחרדה בעת מגפה עולמית.

האדון ישוע הזהיר כי זה יהיה המצב, כאשר הדגיש כי בעת שיופיעו אותות אחרית הימים, נראה כי "בְּנֵי אָדָם יִתְעַלְּפוּ מֵאִמָּה וּמִצַּפְיָהּ לְבָאוֹת עַל הָעוֹלָם, כִּי כַחוֹת הַשָּׁמַיִם יִזְדַּעְזְעוּ" (לוקס כ"א 26).

עם-זאת, האדון ישוע הוסיף והורה לנו כיצד עלינו להגיב בעתות חשוכות כאלו: "כַּאֲשֶׁר יִתְחִילוּ לְקִרְוֹת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִתְעוֹדְדוּ וְהִרְיִמוּ רְאִשֵׁיכֶם, כִּי קִרְבָּה גְּאֻלְתְּכֶם" (לוקס כ"א 28).

מה שכתבי הקודש מלמדים חשוב ביותר דווקא בעתות מסוג זה ועלינו, כמאמינים, להצניע עצמנו ולדרוש את סליחתו ואת רחמיו של אלהים ויחד עם זאת, להתכונן באופן רוחני לחזרתו של ישוע המשיח, על-ידי הגות בכתבי הקודש וציות לדבר אלהים.

-- הסוף --

למידע נוסף על-אודות עבודתה של "קרן יהושע", אנא בקרו אותנו באתר:

www.joshuafund.com